

ÇOCUK KLASİKLERİ

Kısaltılmış Metin

İKİ YIL
ÖKÜL
TATİLİ

*Ceviri Esra Kökkiliç
Resimleyen Mert Tugen*

JULES VERNE

3. BASKI

MUNDI

JULES VERNE
İKİ YIL
OKUL TATİLİ

Mundi Çocuk

İki Yıl Okul Tatili, Jules Verne

Fransızca aslından uyarlayan: Esra Kökkılıç

Deux ans de vacances

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2022

3. basım: Aralık 2022, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 2 000 adet yapılmıştır.

Dizi editör: Sevinç Sanem Erzurumlu

Resimleyen: Mert Tugen

Düzeltili: Aylın Samancı Elmasdağ, Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Pelin Kahraman

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-625-7491-24-2

MUNDİ KİTAP

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

mundikitap.com

bilgi@mundikitap.com

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

JULES VERNE
İKİ YIL
OKUL TATİLİ

Fransızca aslından uyarlayan
Esra Kökkılıç

JULES VERNE, 1828'de Fransa'nın Nantes şehrinde doğdu. Jules Verne kısa öyküler ve şiirler yazmaya başladığı yatılı okul döneminin ardından 1846'da hukuk öğrenimi görmek üzere Paris'e gitti. Yazarlığa, arkadaşı müzisyen Jean-Louis Aristide Hignard'la birlikte tiyatro oyunları yazarak başladı. İlk tiyatro eseri 12 Haziran 1850'de sahnelendi. 1852-1855'te bir Paris tiyatrosunda sekreterlik yaptı; komediler, operetler yazdı; kısa hikâyeler kaleme alıp dergilerde yayımlatmaya başladı. Üzerinde çalıştığı kitabı çeşitli yayıncılar tarafından reddedilen Jules Verne'in edebî kariyeri yayıncı Pierre-Jules Hetzel'le tanıştıktan sonra başladı. *Balonla Beş Hafta* 1863'te Hetzel tarafından yayımlandı ve bir anda büyük başarı kazandı. Jules Verne ömrü boyunca ardına eser vermeyi sürdürdü. İlerleyen şeker hastalığı sonucu 1902'de kısmen görme yeteneğini kaybeden yazar, 24 Mart 1905'te Amiens'teki evinde hayatını kaybetti.

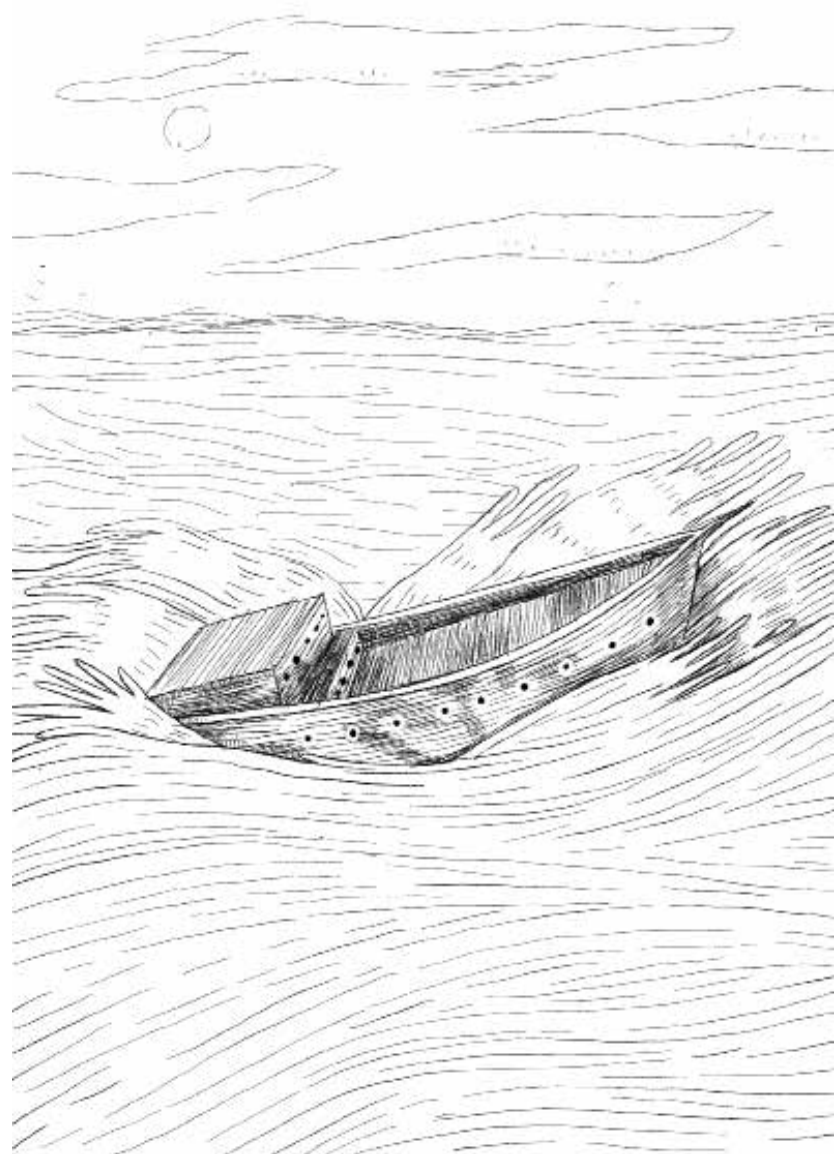
ESRA KÖKKILIÇ, 1981'de İstanbul'da doğdu. Sainte Pulchérie Fransız Kız Ortaokulu'nu, ardından Galatasaray Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Bilgi Üniversite'sinde Tarih lisansını tamamladıktan sonra devam ettiği Bahçeşehir Üniversitesi Sinema ve Televizyon Yüksek Lisans programını yayıncılık sevdası için tez aşamasında bıraktı. 2005'te çeşitli bültenlerde ve dergilerde yazarlık, çizgi romanlarda editörlük yaparak başladığı mesleğine şimdilerde editör ve çocuk kitapları çevirmeni olarak devam ediyor.

1

9 Mart 1860 gecesi, denizle karışan bulutlar görüş mesafesini ancak birkaç kulaca indirmişti. Bu azgın denizde, yüz tonluk hafif bir gemi, yelkenleri inik ilerliyordu. İngiltere ve Amerika arasında taşımacılık yapan bir guletti, adı da *Sloughi* idi. Fırtınanın göbeğinde, kabaran dalgalarla suya batıp çıkıyor, sulara gömülüp gitme tehlikesi yaşıyordu.

Akşam saat on birdi. Bu enlemde, mart ayının başlarında geceler hâlâ kısa olur. Günün ilk ışıkları ancak sabahın beşine doğru ufukta belirir.

Sloughi'nin güvertesinde biri on dört, ikisi on üç yaşında üç oğlan ile on iki yaşlarında bir miço dümene sıkı sıkıya yapışmış, guletin alabora olmaması için bütün güçleriyle çabalıyorlardı. Gece yarısından biraz önce bir dalga geminin gövdesine olanca gücüyle çarpınca çocuklar dümeni ellerinden geçirip yere yuvarlandılar.

Hemen kendilerini toparlayıp ayağa kalktılar. İçlerinden biri, “Dümenin kontrolü sen de mi Briant?” diye sordu.

“Evet Gordon,” diye cevap verdi Briant.

Sonra miçooya dönüp, “Yaralanmadın ya Moko,” dedi.

“Hayır efendim,” diye yanıtladı miço.

O anda, aşağıdaki kamaralara inen merdivenin kapağı hafifçe aralandı. İki ufaklığın ve neşeyle havlayan bir köpeğin kafaları belirdi.

“Briant?.. Briant?..” diye seslendi dokuz yaşında bir oğlan. “Neler oluyor?”

“Endişelenme Iverson, bir şey olduğu yok!” diye yanıtladı Briant. “Dole’yle aşağı inin bakalım siz. Geldiğiniz gibi çabucak hem de!”

İlkinden daha küçük görünen diğer oğlan, “Çok korkuyoruz ama,” diye ekledi.

“Diğerleri peki?..” diye sordu Doniphan.

“Diğerleri de öyle!” diye cevapladı Dole.

“Hadi bakalım, girin içeri!” dedi Briant. “Kapıyı da kapatın, battaniyelerinizin altına girin. Tehlike falan yok!”

“Dikkat edin! Kocaman bir dalga geliyor!” diye bağırdı Moko.

Yelkenlinin arkasına vuran dalgayla bir çatırtı duyuldu.

“Hadi içeri girin!” diye bağırdı Gordon. “Yoksa ben sizi öyle bir içeri sokarım ki...”

“Hadi bakalım, küçükler içeri!” diye ekledi Briant sevecen bir tonla.

İki kafa da ortadan kayboldu.

Peki kasırganın ortasında kalmış bu yelkenlide küçük çocuklardan başka kimse yok muydu? Hayır, yoktu. Peki gemide kaç çocuk vardı? Gordon, Briant, Doniphan ve miço da dahil on beş çocuk. *Sloughi*'nin ne bir kaptanı ne de bir mürettebatı vardı. Okyanusların en büyüğü olan Avusturya ile Yeni Zelanda'dan Güney Amerika kıyılarına kadar uzanan Büyük Okyanus'ta tam olarak nerede olduğunu bilmek mümkün değildi. Briant ve arkadaşlarının, gemi rotadan sapmasın ya da alabora olmasın diye uyanık kalmaktan başka bir şansı yoktu.

“Ne yapacağız?..” dedi en sonunda Doniphan.

“Kendimizi kurtarmak için elimizden ne geliyorsa onu!” diye yanıtladı Briant.

Kırk sekiz saatten uzun süredir mürettebatı olmadan okyanusta sürüklenen geminin yardımına koşacak ya da hasarlarını onaracak kimse de yoktu. Rüzgâr bu şiddette esmeye ve azgın dalgalar kabarmaya

devam ederse gemi batma tehlikesiyle karşı karşıya demekti. Üstelik şimdiye kadar ufukta herhangi bir kara parçası görülmediği gibi zifirî karanlık gecede de bir ışık bile yoktu...

Gece bire doğru büyük bir çatırtı koptu. “Mizana direği kırıldı!” diye feryadı kopardı Doniphan.

“Hayır!” diye cevapladı miço. “Yelken halatlarından kurtuldu sadece.”

“Hemen kurtarmak lazım!” dedi Briant.

Yelkenden bir an önce kurtulmaları gerekiyordu. Briant ve miço, hiç vakit kaybetmeden yelkenlinin kıcına sürünerek gittiler, büyük bir kısmına zarar vermeye özen göstererek yelkeni kestiler ki *Sloughi* uzun zamandır seyrettiği rotayı biraz daha koruyabilsin.

Briant’ın da Moko’nunki kadar denizcilik bilgisi vardı. Avrupa’dan Okyanusya’ya gelirken hem Atlas Okyanusu’nu hem de Büyük Okyanus’u geçmişti. Bu sebepten diğer oğlanlar geminin idaresini onunla miçooya bırakmışlardı.

İşlerini bitiren Briant ve Moko, dümendeki Gordon ve Doniphan’a yardıma geldiler. Dördü birden dümeni güçbela idare ediyorlardı. Azgın dalgalara kapılmamak için tam kendilerini geminin tırabzanlarına bağlayacaklarken Moka haykırdı:

“Kara! Kara göründü!” Doğuda, suların arasında bir noktayı gösteriyordu.

“Emin misin?” diye sordu Doniphan.

“Evet! Evet!” diye yanıtladı miço.

“Ben de görüyorum! Kesinlikle kara!” diye haykırdı Briant.

“Ve kesinlikle çok sığ bir kara!” diye ekledi Gordon, işaret edilen yere daha dikkatli bakarak.

Beş ya da altı mil önlerinde kesinlikle bir kara parçası vardı. Yelkeni olmayan gemiyle oraya varmaları en az bir saat sürerdi, ama birden şiddetlenen rüzgâr gemiyi karaya oturtmuştu.

Briant kamaralara inen merdivenin kapağını açıp aşağıya seslendi: “Hadi herkes yukarı!” Geminin güvertesinde ilk beliren köpek oldu, onu bir düzine çocuk takip etti.

Briant durmaksızın, “Sıkı tutunun!” diye bağıyordu. “Korkmayın, gemi sağlam, kıyı çok uzakta değil, biraz sabredersek sahile gitme yolunu da bulacağız.”

“Neden bekleyecekmişiz?” dedi Doniphan.

“Evet, neden?” diye atıldı Wilcox adında on iki yaşında bir oğlan. “Doniphan haklı, beklemeye ne gerek var?”

“Çünkü bu azgın denizde gemiyi kayalıkların arasından geçirmemiz mümkün değil!” dedi Briant.

“Ya gemi parçalanırsa?” diye bağırdı Webb adındaki, Wilcox’la yaşıt oğlan.

“Sanmıyorum,” dedi Briant, “dediğim gibi gemi sağlam. Deniz biraz çekilirse biz de karaya ulaşmanın bir yolunu buluruz.”

Briant haklıydı ama Doniphan, Wilcox, Webb ve Cross adındaki bir başka oğlan onu dinlemek istemiyorlardı. Uzun süre köpüren dalgalara ve azgın rüzgâra baktılar, filikalarla kıyıya ulaşma planları yaptılar ama birkaç saatin sonunda Briant’ın haklı olduğunu kabul ettiler.

“Ne olursa olsun ayrılmamalıyız!” dedi Briant, Doniphan ve etrafındakilere.

“Kuralları sen koyamazsın!” diye çıkıştı Doniphan bu lafı duyar duymaz.

“Kural falan koymuyorum, kurtulmak istiyorsak birlikte hareket etmemiz gerektiğini söylüyorum.”

“Briant haklı!” diye lafa girdi Gordon, yaşına göre epeyce olgun, düşünmeden konuşmayan bir oğlandı.

“Evet! Evet!” diye atıldı Briant’ın yanında olmak isteyen bir iki ufaklık.

Bu sırada sular yavaş yavaş çekiliyordu. Karaya çıkmak istiyorlarsa hazırlanmaya başlamaları gerekiyordu. Büyükler ve küçükler hep birlikte işe koyul-

Chairman Yatılı Okulu'nun öğrencileri eğlenceli bir gemi yolculuğuna çıkacaklardı. Aileleri olmadan seyahat etme ve Yeni Zelanda'nın kıyılarını keşfetme fikri hepsini heyecanlandırıyordu. Gemileri *Sloughi* yolculuk için hazır, ertesi gün yola çıkacaklardı. Öğrenciler gemide, mürettebat ise şehirde geçirecekti karadaki son gecelerini. Fakat sabaha karşı ne olduysa geminin halatları şüpheli bir biçimde çözüldü. Şiddetli rüzgârın ve aniden bastıran fırtınanın da etkisiyle Pasifik Okyanusu'nun uzak bir köşesine savruldu *Sloughi*. Gemideki on beş çocuk için inanılmaz bir yaşam savaşı da böylece başlamış oldu.

MUNDI

8 yaş ve üzeri

mndkitap.com

[mndkitap](https://www.facebook.com/mndkitap)

KITAP

ISBN 978-625-749-124-2

9 786257 491242